

El llenguatge

Descendir

La distribució dels verbs catalans i castellans que es correspon (i prescindim, ara, dels derivats de noms i adjectius, com afusellar i «fusillar», fixar i «fijar», entendre i «enternecer», acovardir i «acobardar», etc), entre el segon i el tercer grup és irregular. En la majoria dels casos, és clar, es distribueixen idènticament, però a alguns verbs del català del segon grup, com rebre, viure o escriure, corresponen verbs del castellà del tercer, «recibir», «vivir», «escribir», i certs verbs catalans del tercer grup, com llegir, cedir o tenir, tenen els seus corresponents castellans del segon: «leer», «ceder», «tener».

A causa de la inevitable influència del castellà són diversos els verbs catalans que es fan sovint correspondre a un altre grup o conjugació. Aquesta pertorbació afecta especialment verbs del segon grup que hom tendeix a incorporar al tercer i, per tant, a conjuguar indegudament com el verb model servir, i es produeix en diverses sèries, com inscriure, descriure, prescriure, etc, ocórrer, incórrer, etc, admetre, remetre, etc, refondre, infondre, etc, que hom substitueix per «inscrivir», «descrivir», «ocurrir», etc. Aquest fet ha estat àmpliament divulgat i combatut d'ençà de les Converses filològiques, de Fabra, i se n'ocupen amb detall tots els manuals de gramàtica normativa.

Potser és com a reacció contra aquesta tendència —fer correspondre al tercer grup un verb que pertany al segon— que en algun cas un verb que pertany realment al tercer es fa correspondre —supeditant-se, és clar, a la distribució del castellà— al segon. És el que hem observat repetidament en el cas dels verbs ascendir i, especialment, descendir, que alguns publicistes substitueixen per «ascendre» i «descendre». És cert que a verbs del castellà com «entender», «atender» i «encender» correspon en català entendre, atendre i encendre, però això no vol pas dir que a tots els verbs del castellà acabats en *ender* corresponguin verbs catalans en *endre*. Com hem dit, la distribució dels verbs en aquests grups no és igual en cada llengua. Ascendir i descendir, com condescendir i transcendir, són del tercer grup, i es conjuguen com servir o patir. ¿Els qui diuen «descendre» en lloc de descendir, com el conjugarien: «descenc», «descans» ... «descanen»?

Una altra cosa fóra considerar la conveniència de recórrer a descendir —en lloc de baixar o davallar— en tots els casos en què en castellà diuen «descender».